

Numerus clausus

Les autoritats acadèmiques posen barricades a les aules

Francesc VALLS

L Sots-direcció General de Recursos del Ministeri d'Educació i Ciència és aquestes darreres setmanes el mur de les lamentacions dels estudiants, que en diverses facultats de l'Estat espanyol han vist com els queia a sobre l'anomenat *numerus clausus*.

No hi ha justificació legal que permeti l'aplicació d'aquesta mesura, però rectorats i juntes de facultats han pres l'acord d'efectuar aquesta tria il·legal, adduint raons de manca d'espai i de recursos econòmics.

Estudiants de periodisme, veterinària i informàtica de Barcelona i Madrid han estat els col·lectius més nombrosos afectats per aquestes mesures «necessàries», segons els qui les han aplicades, i «discriminatòries», per als qui les han patides. Encara que en alguns centres universitaris de l'estat aquest mètode de selecció és «normalitzat», el cert és que hi ha un buit legal que no omple cap decret, ni tan sols una trista ordre ministerial.

D'acord amb la legislació vigent, l'estudiant, una vegada ha aprovat les proves d'accès a la Universitat, pot matricular-se en qualsevol facultat que no sigui Medicina o les escoles universitàries. Aquest dret reconegut ha estat negat en la pràctica pel *numerus clausus*. Les limitacions de recursos que addueixen els responsables universitaris

ja eren una realitat de fa anys; però cap administració no havia volgut prendre aquesta decisió políticament tan «ingrata». L'actual executiu socialista haurà de legislar sobre aquestes mesures i la cosa no admet escapatòria, perquè el decret que ho reguli ha de sortir del Consell de Ministres.

Des de la llei del 70

La Llei General d'Educació, contra la qual tant es va cridar als 70, és l'única que contempla un desenvolupament legislatiu del tema, perquè, de moment, la Llei de Reforma Universitària encara no ha tingut prou temps per actuar. La LRU preveu que el ja constituït Consell d'Universitats elabori uns barems objectius que serveixin per a regular l'accés a la universitat. Aquesta mesura, que el ministeri ha assegurat que el mes de maig vinent entraria en funcionament, encara no ha estat estudiada pel Consell d'Universitats.

El departament d'Educació del govern de Madrid, amb la llei a la mà, haurà de donar el vist-i-plau als recursos estudiantils que, segurament, en un 90% dels casos són sobradament justificats. De moment, ha resultat impossible esbrinar-ne el nombre que ha anat a parar al ministeri, perquè les fonts oficials insisteixen que estan fent-ne el recompte.

Policia: una manera de resoldre el problema

/ Ferran Sendra

Pujol, bloquejat pels estudiants no admesos

/ Ferran Sendra

Irresponsables

Ministeri i rectorats havien estat fins ara passant-se la pilota dels estudiants no admesos. Ara ambdós es culpen mútuament de la situació. Les autoritats acadèmiques diuen que són els poders públics els qui s'han de mullar, mentre que l'administració sosté que encara s'està elaborant la legislació i que les universitats han de fer el possible perquè cada estudiant tingui garantit el dret d'estudiar allò que ha escollit.

No obstant això, s'han produït casos paradòxics en la resolució dels quals ha participat el mateix ministeri. Un dels més significats ha estat enviar el romanent estudiantil sobrant de l'Escola Universitària

d'Enginyers Industrials a fer primer curs a través de la Universitat Nacional d'Educació a Distància (UNED).

Legalment, només és regulada a través d'un decret l'existència de *numerus clausus* a les facultats de Medicina. La veritat, però, és que les actuals mesures adoptades per juntes de facultat i rectorats no han aixecat grans protestes d'aquell estament, els universitaris, que deu anys enrere era el mantenidor oficial de la flama del canvi social. Només hi ha hagut intents de resistència organitzada a la facultat de Ciències de la Informació de l'Autònoma de Barcelona, una resistència que recorda més aviat l'aroma de velles escoles que no pas modernitats aclaparants.